

Kúty 13 - História a súčasnosť obce Kúty (1960-1967) - 13. časť :)

Venované pamiatke Jozefa Poláka, rodáka, obyvateľa a bývalého predsedu Miestneho národného výboru obce Kúty.

HISTÓRIA OBCE

V rokoch 1960-1966 - bol predsedom Tvárnice, premenovanej v roku 1964 na Kovotvar dpt. Jozef Ivica.

Roku 1960

- predsedom MNV sa stal mladý učiteľ Augustín Ležanský. Podľa zachovaného hodnotenia "bol predsedom na dobrej úrovni, a to po všetkých stránkach. Snažil sa ozaj budovať Kúty, hoci aj Kúcan nebol. Aj sa mu darilo.",

Pečiatka Rady MNV

- obec sa stala súčasťou okresu Senica.

Roku 1961

- **3. septembra** - bola do užívania slávnostne odovzdaná 23 triedna ZDŠ,

Základná deväťročná škola kedysi a dnes

- mala obec 3 750 obyvateľov.

Roku 1962

- bol predsedom MNV obce Ľudovít Nemeč,

- učitelia a knihovník miestnej ľudovej knižnice založili Divadielko poézie. Občanom sa predstavili pásmom ľúbostnej poézie.

Roku 1963

- došlo k spojeniu VD Tvárnica Kúty a celku zahrňujúceho VĽD Holíč, VĽD Šaštín a VD Jablonica. Vytvorilo sa jednotné vedenie so sídlom v Kútoch a všetky prevádzky sa ďalej vyvíjali v rámci jedného samostatného právneho subjektu, od roku 1964 s názvom Kovotvar v.d. Kúty. Družstvo sa tak stalo jedným z najvýznamnejších v regióne,

Súčasnú logo podniku

- časť pozemkov JRD prevzali Štátne majetky (ŠM),

- obec ešte stále nemala vodovod,

- o tom čo sa dialo v tomto roku v knižnici píše Jozef Polák toto:

Knihovník Stanislav Vrba a jeho knižnica

Stanislav Vrba v knižnici

„Prvé čo vám padne do oka je veľký červený obal ležiaci na stole popri vzorne poukladanej kartotéke. V obale sú na „pamiatku“, no ku cti, uznanie za dobrú prácu a budovanie od ministra školstva a kultúry, od KNV^[1], od DO KSS i od MNV. Sme v Miestnej knižnici v Kútoch. Popri stenách miestnosti sú veľké regále, v ktorých je vzorne poukladaných a obalených do 6 tisíc zväzkov kníh. Nech sa páči, akú si vyberiete? Beletriu, odbornú či politickú literatúru, zo všetkých úsekov nášho súčasného i minulého diania? Alebo si chcete prečítať niečo

z dennej tlače, týždenníkov, mesačníkov? Nuž podte do susednej miestnosti - čítárne. Tu si môžete aj pofajčiť. Neviete si z takého množstva kníh a časopisov naozaj vybrať? Knihovník Staňo Vrba vám ochotne poradí, ba povie stručne aj obsah. Pozná veru každého zo svojich stálych 474 čitateľov. „Teraz mám denne len okolo 35 návštevníkov a požičiavam približne 80 kníh, v zimnom období ich bude denne až 70 s výpožičkou asi 150 kníh. To bude šichta“, hovorí 34 ročný knihovník s úsmevom, akoby sa tej „šichty“ už nemohol dočkať. V knižnici pracuje na štvorhodinový úväzok denne, no nájdete ho tam až 8 hodín (je invalidným dôchodcom). Kniha a práca s ňou, to je jeho ozajstný koníček a za tie tri roky svojej práce urobil pre jej popularizáciu veľký a záslužný kus práce. Z celkového počtu čitateľov je 70 % mladých ľudí a to je naozaj dobrá perspektíva a „úrodná“ pôda pre pretváranie charakteru a myslenia mladých ľudí. Investícia nezaplatiteľná. Koľkokrát sme na MV KSS v Kútoch hodnotili kultúrnu činnosť v obci, toľkokrát ako najúčinnejší a najlepší prameň kultúry je jedine činnosť Miestnej ľudovej knižnice a jej knihovníka. Jeho charakter sa prejavil aj tým, že keď už tej chvály bolo veľa, povedal: „Sám by som nič nezvládol, toto nie je len moja zásluha, ale aj zásluha miestnych učiteľov a žiakov ZDŠ, ktorí mi ochotne pomáhajú pri všetkých podujatiach a evidencii.“

Činnosť knihovníka v Kútoch nie je len medzi štyrmi stenami knižnice. Je ďaleko rozsiahlejšia. Len v tomto roku urobil za pomoci učiteľov už 14 besied o knihách. Najväčší úspech mali besedy o knihe „Pole neorané“, „Čo sa sluší a čo nie“, „Príbeh ozajstného človeka“, „Psohlavci“ a „Lenin o mládeži“. Boli už prevedené 4 výstavy spojené s predajom a rôzne relácie v miestnom rozhlase. V minulom roku bolo založené pri miestnej knižnici i divadielko poézie, kde boli uskutočnené štyri pásma s veľkým úspechom. Teraz sa už pripravujú ďalšie dve pásma a to „Manon Leskot“ od Nezvala a „O Jánošíkovi“. Bude prevedená tiež beseda so spisovateľkou Eleonórou Gašparovou.

Na tomto „poste“ kultúry v Kútoch sa napreduje. Je žiadúce, aby spoločenské organizácie v obci plnili svoje plánované úlohy na úseku osvetovej činnosti, ktoré si vytýčili.“

Budova MNV a lekárne kedysi

Tá istá budova dnes [2]

Od oslobodenia do roku 1964

- boli v obci vybudované: materská škola (MŠ) a jasle „adaptáciou“ [3], asfaltová cesta do obce Holíč, futbalové

ihrisko a tribúna, ktorá sa stavala 14 rokov, miestny vodovod, ale iba po objekty JRD, čiastočne boli vybudované betónové chodníky, dokončená bola regulácia riek Moravy a Myjavy,

Jasle a materská škola

- bola upravená cesta na železničnú stanicu,
- bola zavedená pravidelná autobusová doprava na železničnú stanicu a do obce Brodské,

Autobusy prvých pravidelných liniek

- boli zriadené: predajňa Domácich potrieb, holičstvo, zberňa šatstva, prevádzka MNV s ôsmymi zamestnancami,
- bolo v obci postavených, upravených a pristavených približne 250 rodinných domov, 28 družstevných bytov, realizovaných Stavebným bytovým družstvom, 4 štátne byty pre učiteľov a 7 bytov pre zamestnancov ŠM.

V rokoch 1964-1969

- okolo budovy MŠ bola vybudovaná ohrada,
- pri kostole bol vysadený Sad republiky, v ktorom bola umiestnená lipa s tabuľou Strom slobody,

Budova typická pre Kúty. Pôvodne krčma - "židovňa", neskôr škola, obchod so železiarskym tovarom (v roku 1968) a Sporiteľňa, dnes priestor, na ktorom je umiestnená socha Nepoškvrneného počatia Panny Márie.

- parčík pred MŠ a pamätník SNP boli vybavené neónovým osvetlením,
- medzi ulicami Kollárova a Železničarska vznikol nový stavebný obvod. Bola tu vybudovaná cesta, kanalizácia a osvetlenie (za cenu 1 060 000, z toho 60 000 si mesto požičalo od Sporiteľne).

Budovanie Kollárovej ulice

Roku 1964

- odchodom 87 členov JRD a pridelením 650 ha družstevnej pôdy vznikli opäťovne ŠM,
- v kine sa hralo až trikrát týždenne,
- ľudovú knižnicu so 7 200 výtlačkami kníh denne navštívilo priemerne 50 čitateľov (registrovaných bolo 600). Okrem požičiavania kníh zamestnanci knižnice v tom čase organizovali výstavy kníh spojené s predajom, pripravovali kvízy a večery poézie, besedy o knihách a ankety,
- bolo v obci 750 rádii, 370 televízorov, 7 osobných áut, 80 veľkých a 160 malých motocyklov,
- z celkového počtu 2 329 oprávnených sa volieb do 32 členného zastupiteľstva MNV zúčastnilo 2 308 t.j. 99 %

voličov. Dňa 6. júla bol na prvom plenárnom zasadnutí zvolený za predsedu MNV Jozef Polák,

- sa pracovalo na generálnej oprave (GO) miestneho pohostinstva a jeho rozšírení o kaviareň, GO kinosály, stavbe novej opravovne obuvi a výstavbe zasadacej miestnosti MNV (základy boli vykopané koncom augusta),

- 38 ľuďom bola pridelená pôda, ktorá ležala ladom a bola neobrobená,

- počas Mesiaca československo-sovietskeho priateľstva členky Výboru žien (VŽ) navštívili Slavín, kde položili živé ruže na hrob sovietskeho hrdinu Nikolaja Mitrafanoviča Belozerceva, ktorý zahynul v bojoch pri oslobodzovaní Kútov. Miestna ľudová knižnica usporiadala dve pásma sovietskej poézie, literárne kvízy a besedy o knihách sovietskych autorov. Obec navštívili matka a sestra sovietskeho seržanta, ktorý padol pri oslobodzovaní obce,

Členky VŽ Anna Valúšková a Antónia Mladá na Slavíne

Matka a sestra sovietskeho vojaka, ktorý padol v Kútoch

Sobášna sieň v rokoch 1964-1969

Budova bývalej sobášnej siene v roku 2004

- na zasadnutí rady MNV bolo Dr. Matejovi Hésekovi schválených 5 000 korún odmeny, za jeho dielo, 491 stránkový historický dokument, Kronika obce Kúty. Dr. Hesek pracoval na knihe viac ako desať rokov a o Kútoch v nej píše od najstaších čias,

- sa uskutočnili oslavy založenia KSČ v obci,

„Starí komunisti“ ako účastníci osláv

Prvé kónské dostihy

- **31. augusta** - sa v Kútoch, u Polákových mlyna za Myjavou, uskutočnili prvé kónské dostihy,

Roľnícke noviny o nich uverejnili toto:

“Naši známi koniari z Holíča Družba JRD, ktorí už slávil veľké úspechy na všetkých jazdeckých dráhach, sa tentoraz osvedčili ako vynikajúci propagátori jazdeckého športu. Usporiadali v Kútoch jazdecké popoludnie. Vyše 4 000 divákov z okolia bolo na prvom dostihovom popoludní a svojím potleskom odmeňovalo nielen výkony jazdcov, ale aj radosť nad tým, že sa mohli pokochať pohľadom na krásnych a bujných koníkov. Celkovo bolo na programe 7 disciplín za účasti jazdcov a koňov zo Sokola Židlochovice, ŠSM Slavkov, Gottwaldov, Družby JRD Holíč, ŠSM Holíč a Slávia Bratislava. Veľký ohlas vyvolali ukážky parkúrovaného skákania a to najmä vtedy, keď kôň čisto absolvoval celý parkúr alebo sa odhodlal celú prekážku preskočiť. V obidvoch disciplínach, teda v skoku “Z” a v skoku vysokom, dominovali jazdci Slávie Bratislava”.

- **v septembri** - na príjazdových cestách do Kútov boli kvôli krádežiam v obci zriadené nočné hliadky,

- pri úpravách štátnej cesty na Holíč cestári zavalili priepusty pod cestou. Nakoľko voda nemala kde odtekať, stála na ceste. Bolo to prvýkrát od roku 1933, kedy cestu a priepusty realizovala firma Posista,

- Kúty sa stali najlepšou obcou okresu v predzásobení občanov zemiakmi a to napriek tomu, že o bezstratový zber sa postarali domáci. Zamestnanci Štátnych majetkov nechali na poliach viac ako 100 metrákov zemiakov.

Spomienka na neslávne niekoľkodňové zootechničenie Viktora Tančiboka na JRD v Kútoch v roku 1964:

Ako v Kútoch jeden zootechničil

Istého dňa prišiel do nášho okresu Viktor Tančibok. Predstavil sa ako inžinier zootechnik. Prezradil, že chce odísť z priemyslu pracovať do poľnohospodárstva. Vraj ako poľnohospodársky odborník nemá vlastne čo v priemysle hľadať. Nuž a súdruhovia v niektorých družstvách nášho okresu nemeškali a prideliť ho ako inžiniera zootechnika na JRD Brodské. Predseda JRD v Kútoch súdruh Mráz ho po rozhovore presvedčil, aby radšej prišiel k nim. Veď v Brodskom už majú vysokoškolského odborníka - agronóma a v Kútoch by sa zišiel viac ako soľ. Slovo dalo slovo a zanedlho k nim zavítal. Veď nebolo treba dlhých rečí. Rozhodlo sa: Inžinier Tančibok posilní JRD Kúty.

Predtým však, než prišiel „súdruh inžinier“ do Kútov na nové pôsobisko, zazvonil v kancelárii JRD v Kútoch telefón. Vraj volá Slovenská národná rada, Dr. Bauer. A hneď sa pustil do podpredsedu JRD: „Akože to súdruh podpredseda hospodárite? Kravy chudé, dojivosť malá. No hospodárite pod psa.”

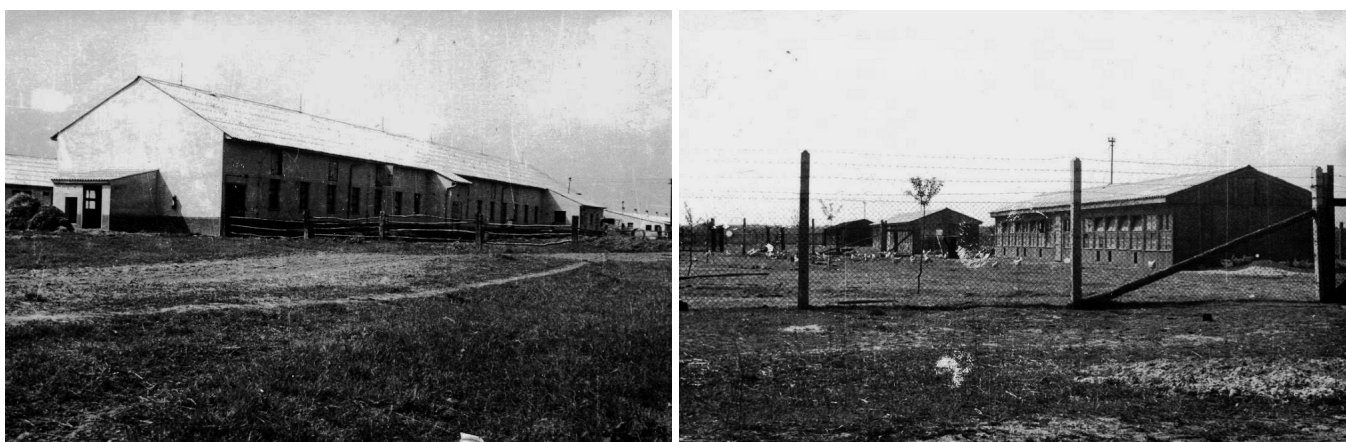
Prekvapený podpredseda nestačil odpovedať, pretože hlas v telefóne sa ozval znovu: „Posielame vám vysokokvalifikovaného odborníka Ing. Viktora Tančiboka. Prijmite ho a vychádzajte mu na každom kroku v ústrety.”

O chvíľu už aj bola zvolaná operatívna správa JRD a vzápätí prišiel aj ohlásený „inžinier“ Tančibok, aby posilnil

JRD v Kútoch, ktoré pomoc veľmi potrebovali. Nový zootechnik teda nastúpil do svojej funkcie na JRD Kúty. Pracovný pomer u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa ešte nemal rozviazaný (bol rozviazaný až ku dňu 26. februára 1964), avšak osobne si priniesol od CHZJD úradné tlačivo, potvrdenie o dĺžke zamestnania. JRD s ním urobilo výhodnú zmluvu a našlo mu byt. Veď odborník, ktorého odporúča SNR si zaslúži pozornosť, včítane jeho obľetovania. Človek, ktorý sľúbi, že vyťahne pracovnú jednotku na 28 Kčs, to musí byť veru kapacita. Toho si musíme vážiť.

Nový zootechnik sa ihneď pustil do práce. S mladou absolventkou SPTŠ pochodil ošipárne a poukázal kriticky na chorobné zjavy ošípaných. Mladá absolventka SPTŠ, ktorá bola „doma“ v zootechnike, počula prvý raz meno choroby ošípaných. Prelistovala doma celú učebnicu, nenašla ju tam však. „Ach, musím sa ja ešte veľa učiť“, povzdychla si.

Jedného dňa, medzi rečou, vraví dôverne nový zootechnik Tančibok tajomníkovi MNV: „Vieš, súdruh tajomník, zamlčal som svoje vzdelanie, nedal som si ho uviesť do občianskeho preukazu, lebo po skončení školy sa mi veľmi nechcelo ísť do poľnohospodárstva. Doparoma, ale tí musia mať evidenciu. Dvadsaťpäť nás naraz zavolali na SNR, z toho bolo 15 zootechnikov a predstav si, všetci sme boli spolužiakmi na vysokej škole. Nuž lapli nás a presvedčili pre poľnohospodárstvo ako vysokokvalifikovaných odborníkov. Nepomohlo ani zatajenie kvalifikácie.“

Objekty JRD

Tajomníkovi MNV sa celá vec akosi nepozdávala. Pozrel sa lepšie na jeho potvrdenie od predchádzajúceho zamestnávateľa. Rubriky potvrdenia boli vyplňované paličkovým písmom. Pred meno Tančibok Viktor bolo doplnené „Ing.“ strojom Zeta, väčším písmom. V rubrike o dôvode skončenia zamestnania bolo pred textom „na vlastnú žiadosť“ napísané tou istou Zetou a väčším písmom „avšak nie“. Teda skončil zamestnanie „avšak nie na vlastnú žiadosť.“ V rubrike koľko bol v podniku zamestnaný bolo uvedené 11 mesiacov, 9 dní. Pred 11 mesiacov bolo väčším písmom dopísané 11 rokov. Pokiaľ sa týka čerpania dovolenky mal napísané zase väčším písmom, že má nárok na 30 dní, hoci dovolenka môže byť iba 28 dní.

Na zadnej strane toho istého tlačiva mal dopísané strojom, že z doterajšieho zamestnania bol uvoľnený na základe vyhlášky MPLVH č. 12/63/64 ako vysokokvalifikovaný odborník s vysokou poľnohospodárskou školou na pomoc poľnohospodárstvu. (Vyhláška pod takým číslom nejestvuje). Všetko bolo napísané strojom Zeta, kde chýbalo písmeno „z“, teda strojom JRD Kúty. Pokiaľ ide o pravopis, zdá sa, že pisateľ ho veľmi nepoznal, lebo „vihláška a visokokvalifikovaný“ tomu len nadsvedčuje.

Tajomník MNV po tomto všetkom napísal o posudok predchádzajúcemu zamestnávateľovi. Chemické závody Juraja Dimitrova v Bratislave napísali, že Viktor Tančibok, narodený 25. apríla 1923 v Studienke, nie je žiadnym inžinierom, ale že u nich pracoval ako zámočník. Vzdelanie má z dvoch tried bývalej meštianky a má dva roky učňovskej školy. V posudku ďalej nechýbalo ani to, že sa rád vyťahuje nad druhých a stále rozpráva, že jeho priateľmi sú iba ministri, hoci meno ani jedného nepozná.

Nakoniec sa Viktor Tančibok priznal po pohovore s miestnymi funkcionármi. Ten Dr. Bauer zo SNR to bol on. Telefónoval priamo z Kútov na JRD. Mladá absolventka SPTŠ sa nemusí červenáť a nemusí sa doučať neznáme choroby ošípaných, ktoré „objavil“ Ing. Tančibok.

Na funkcionárov z Kútov nemôžeme v tomto prípade pozeráť prísne, môžeme sa im iba smiať. Odborníkov naozaj potrebujú a majú snahu ich získať. Len po druhýkrát musia byť viac ostražití.“

Bavlnárske závody v rokoch 1964-1965

Zamestnankyne

V rokoch 1964-1968 - sa konali v obci okrskové oslavy 1. mája.

Oslavy 1. mája

V predvečer osláv, po postavení „májov“ prebehla slávnostná akadémia v Osvetovej besede s kultúrnym programom a rekapituláciou budovateľských výsledkov za 20 rokov. Počas slávnosti boli odovzdané Pamätné medaile SNP a čestné uznania Rady MNV zaslúžilým občanom za hospodársky a kultúrny rozvoj obce a uskutočnili sa aj zápisy do Knihy cti.

Už v skorých ranných hodinách sa rozozvučal rozhlas a zvolával ľudí na účasť do sprievodu. Medzi siedmou a ôsmou hodinou rannou sa ľudia zhromažďovali, dostávali pokyny o oslavách a dávali im rôzne transparenty, kde bolo napísané : „Nech žije 1. máj sviatok pracujúcich“, alebo aké výsledky dosiahli JRD, ŠM a kútske podniky: napríklad Bavlnárske závody alebo Kovotvar, a na koľko percent alebo o koľko dní skôr splnili svoj plán. Rozdávali sa aj obrazy komunistických vodcov Marxa, Engelsa, Lenina a vždy aj prezidenta republiky a vtedajších hlavných predstaviteľov KSČ.

Prvý máj v roku 1965

Sprievod sa pohol smerom na ihrisko. Keď manifestácia (sprievod) prechádzala cez mesto, po ulici vyhrávala muzika, Brodčianska dychovka. V sprievode boli zaradení nielen obyvatelia obce, ale zaradené boli aj nákladne autá a traktory, tzv. alegorické vozy, ktoré charakterizovali určité výrobky, ktoré vyrobili ruky robotníkov a viezli na nich pracujúcich, ktorí počas pohybu sprievodu spievali alebo vykrikovali rôzne heslá.

Prvý máj roku 1968

Na ihrisku stála tribúna a na nej stranícky funkcionári a funkcionári mesta, predsedovia JRD a ŠM, riaditelia podnikov. Ako sprievod prechádzal popri tribúne, kričali sa rôzne heslá, vopred nacvičované: „Nech žije KSČ“ a rôzne iné. Popritom vyhrával rozhlas. Ak pred tribúnou išli zamestnanci podnikov, ŠM alebo JRD, vyhlasovali sa najlepší zamestnanci, najlepšie brigády socialistickej práce alebo najlepší krmiči. Pred tribúnou mládež tancovala, spievala, mala pripravené rôzne programy. Nakoniec sa sprievod zastavil a počúvala sa reč, ktorú predniesol niektorý predstaviteľ okresu alebo kraja. Po skončení sprievodu sa všetci rozišli k stánkom, aby sa občerstvili. Podávali sa guláše a cigánske pečienky. Dychovka hrala a muži sa rozišli k stánkom s vínom. Starší odišli domov a mladší ostali na ľudovej veselici, kde do tanca hrali rôzne skupiny. Obyčajne až do rána.

V rokoch 1965-1967

- Kovotvar vybuďoval nielen novú infraštruktúru podniku a rekonštruoval staré skladovacie priestory, ale postavené boli aj nové budovy a prevádzky: sklady, zinkovňa a moriareň.

Roku 1965

- v januári - bolo vybudované veterinárne stredisko,

- vo februári prišiel z Jasenia predseda MNV list,

“Prosíme odovzdať cestou Vás srdečné poďakovanie občanov obce Jasenie, ktorí boli pred dvadsiatimi rokmi odvečení do Nemecka. Vyslovujeme poďakovanie najmä tým Vaším obyvateľom, ktorí pri zastávke transportu s našimi zajatými občanmi, poskytli im stravu a inú pomoc. Nebyť tejto Vašej pomoci, mnohí z nás by sa nedožili šťastného návratu zo zajatia. Prajeme Vám veľa úspechov vo Vašej mierovej práci a želáme si, aby sa už nikdy vojna neopakovala, aby sme všetci mohli žiť spokojne s prácou v kruhu svojich rodín.

Za zajatých občanov Porubský”

Obsah a pečiatka listu zaslaného na MNV

- sa uskutočnili dovedy najväčšie oslavy 1. mája. Na slávnostiach sa zúčastnilo viac ako 3 000 ľudí,

- bola sprevádzkovaná miestna automatická telefónna ústredňa,

- dali občania "dokopy" Osvetovú besedu,

- bola opravená budova Sporiteľne,

Odevy zriadené v roku 1965

Odevy dnes

- bola otvorená nová predajňa Odevy^[4] a otvorená nová opravovňa obuvi,

Opravovňa obuvi

Budova bývalej Opravovne obuvi dnes

- v Kútoch bolo zriadené 7 členné obvodné oddelenie Verejnej bezpečnosti,

- zasadnutia pléna MNV začali byť verejné,

- upravená bola cesta u Kapličky na Kaniži a u Božej muky pri Gúttovej uličke,

- 3 % svojich platov odviedli pracovníci MNV a iní obyvatelia obce na pomoc postihnutému juhu Slovenska. Poľovníci za týmto účelom odchytili 200 živých zajacov, ktoré odoslali na zazverenie Žitného ostrova,

Reštaurácia u Tonky v roku 1923, renovovaná v roku 1965, je dnes nefunčná

- boli vybudované chodníky v Zákostolí, Hribove a na uliciach Bratislavská a Štefánikova (iba na pravej strane). Na chodníky si MNV zobral od Sporiteľne pôžičku 100 000 Kčs, zbytok hradilo mesto z vlastných ziskov prevádzkarne MNV.

Roku 1966

- bola miestna knižnica presťahovaná do hostinca u Guttov. Dovedy bola umiestnená miestna ľudová knižnica v dvoch izbách súkromného domu pána Šefčovica. Okrem požičavania kníh sa v knižnici hral šach a dáma, pozeral televízor a počúvalo rádio,

- bolo do užívania MNV prevedených 7 dvojizbových bytov patriacich predtým ŠM,

Ulice po daždi v roku 1966

- v obci sa ešte stále nenáchadzala voda, ktorá by bola nezávadná na pitie.

Roku 1967

- bola prevádzka MNV rozšírená o opravovňu televízorov a rádií,

Prevádzkarne MNV kedysi a dnes

- za úpravu, skrášľovanie obce bolo trinástim občanom odovzdané čestné uznanie a šiestim občanom udelené vecné ceny,

- prišiel na železničnú stanicu spolu s vládnu delegáciou prvý elektrický vlak.

V rokoch 1967-1976 - bol predsedom Kovotvaru Jaromír Kuchárek.

Pohľadnica vydaná pri príležitosti 150. výročia narodenia Dr. Radlinského v roku 1967

Roku 1967

- sa v obci konali veľké oslavy pri príležitosti 150. výročia narodenia Andreja Radlinského.

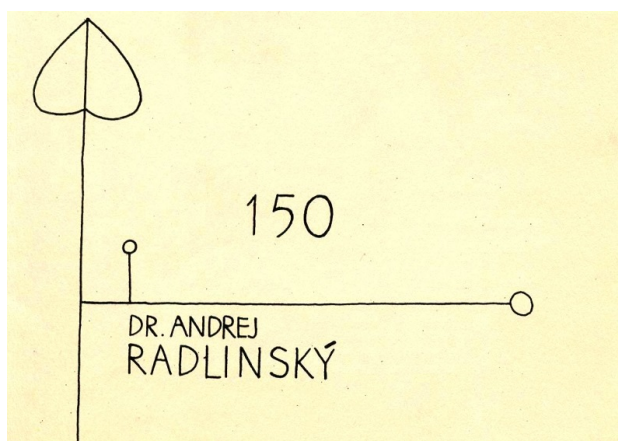
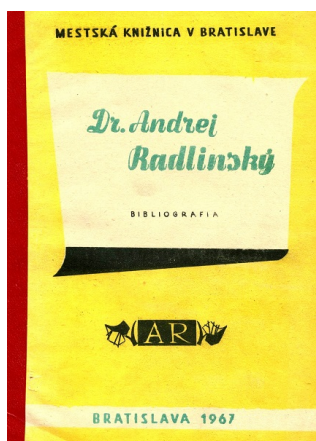
Účastníci osláv v roku 1967

Pri tej príležitosti bola upravená fara, na ktorej bola odhalená pamätná tabuľa a miestna škola bola slávnostne premenovaná na ZDŠ Dr. Andreja Radlinského,

Kladenie venca k pamätníku Radlinského v roku 1967

- miestna knižnica v Bratislave vydala bibliografiu Radlinského (v náklade 250 výtlačkov). Jej autorom bol Stanislav Vrba,

Sobota 8. júla 1967

o 20.00 hod.

Slávnostná akadémia

Sobota 9. júla 1967

o 10.00 hod

Odhalenie pamätnej tabule

Prejav

Kultúrny program

Kladenie vencov

Otvorenie výstavy o živote a diele Dr. Andreja Radlinského

Bibliografia, pozvánka a program osláv Dr. Radlinského

- vydané boli pamätné pohľadnice a odznaky,

- bolo upravené námestie. Zotnutím starých jabloní a výsadbou parkových záhonkov vznikol parčík, do ktorého boli premiestnené: pomník Červenej armády a náhrobný kameň sovietskeho vojaka,

**Hrob sovietskeho vojaka
pred premiestnením**

**V súčasnosti sa Hrob sovietskeho vojaka
nachádza na cintoríne**

- bola zavedená pravidelná autobusová doprava do obce Skalica cez Brodské,
- bol zriadený parčík okolo ZDŠ,
- bola kútska železnica elektrifikovaná,
- vybudovaná bola cesta od železničnej stanice po Bavlárské závody, v celej obci boli dokončené chodníky (viac ako 750 m²), prebehla aj rekonštrukcia elektrovedenia na Železničarskej ulici, ktorá odvtedy svieti žiarivkovým svetlom.

[1] Krajský národný výbor

[2] Na mieste MNV sa nachádza Základná umelecká škola.

[3] Renovácia.

[4] Ešte predtým boli v budove umiestnené lahôdky.